

Примітки до фінансової звітності ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ІНВЕСТГРУП»

Фінансова звітність ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП» підготовлена за звітний рік, який включає період з 01 січня 2019 року по 31 грудня 2019 року.

Повний пакет фінансової звітності який включає Баланс (Звіт про фінансовий стан), Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід), Звіт про рух грошових коштів, Звіт про власний капітал і відповідні примітки, в тому числі порівняльну інформацію до всіх приміток, що вимагається МСФЗ.

Звіт про фінансовий стан станом на 31.12.2019 року

(в тисячах гривень)

	примітки	31.12.2018 г.	31.12.2019 г.
АКТИВИ			
основні засоби (право користування за договором операційної оренда)	7.4	-	10
Всього необоротні активи		-	10
Оборотні активи			
торгівельна та інша дебіторська заборгованість	7.5	6232	6246
Поточні фінансові інвестиції	7.6	1000	1000
грошові кошти та їх еквіваленти	7.7	1	17
Всього оборотні активи		7233	7264
Всього активи		7233	7274
Інші довгострокові зобов'язання	7.9	-	6
Зобов'язання за:			
довгостроковими зобов'язаннями			7
товари, роботи, послуги	7.10	109	-
розрахункам и з бюджетом	7.10	3	8
розрахунками зі страхування	7.10	1	-
розрахунками з оплати праці	7.10	3	7
Забезпечення	7.11	53	156
Всього зобов'язання		169	184
Капітал			
статутний капітал	7.8	7200	7200
нерозподілений прибуток (збиток)	7.8	(136)	(110)
Всього капітал		7064	7090
Всього капітал та зобов'язання		7233	7274

**Звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід
станом на 31.12.2019 року**

(в тисячах гривень)

	примітки	2019р.	2018р.
Виручка	7.1	528	259
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)			
Валовий прибуток/(збиток)		528	259
Адміністративні витрати	7.2	493	243
Операційний прибуток/(збиток)		35	16
Фінансові доходи/ (втрати), нетто	7.2	(3)	-
Інші доходи/(витрати), нетто			
Прибуток/(збиток) до оподаткування		32	16
Витрати з податку на прибуток	7.3	6	3
Прибуток від діяльності, що триває			
Збиток від припиненої діяльності			
Чистий прибуток/(збиток)		26	13
Інший сукупний дохід			
Усього сукупний дохід(збиток) за рік	7.8	26	13

Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом)

станом на 31.12.2019 року

(в тисячах гривень)

	примітки	2019р.	2018р.
Грошові кошти від операційної діяльності			
Реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)		514	188
Цільового фінансування		-	-
Інші надходження		-	2
Витрачання на оплату:			
Товарів (робіт, послуг)		(173)	(29)
Праці		(211)	(105)
Відрахувань на соціальні заходи		(60)	(32)
Зобов'язань з податків і зборів, у тому числі:		(54)	(26)
витрачання на оплату зобов'язань з податку на прибуток		(3)	(1)
витрачання на оплату зобов'язань з інших податків і зборів		(51)	(25)
Інші витрачання		-	-
Чисті потоки грошових коштів від операційної діяльності		16	(2)
Грошові кошти від інвестиційної діяльності			
Надходження від реалізації фінансових інвестицій			
Надходження від реалізації необоротних активів		-	-
Надходження від отриманих відсотків		-	-
Інші надходження		-	-
Витрачання на придбання фінансових інвестицій			
Витрачання на придбання необоротних активів			
Інші платежі			
Грошові кошти від інвестиційної діяльності		-	-
Чисті потоки грошових коштів від фінансової діяльності			
Надходження власного капіталу			-
Надходження від отримання позик			-
Витрачання на погашення позик			
Витрачання по сплату дивідендів			
Витрачання на сплату відсотків			
Чисті потоки грошових коштів від фінансової діяльності			
Вплив змін курсів валюти на грошові кошти та їх еквіваленти		-	-
Чиста зміна грошових коштів та їх еквівалентів		16	(2)
Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		1	3
Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	7.7	17	1

**Звіт про зміни в капіталі
станом на 31.12.2019 року**
(в тисячах гривень)

	Статутний капітал	Капітал у дооцінках	Резервний капітал	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Усього капітал
31.12.2017	7200			(136)	7064
Коригування: Виправлення помилок					
Скоригований залишок на початок року	7200			(136)	7064
Усього сукупний дохід за рік				26	26
Спрямування прибутку до резервного капіталу					
31.12.2018	7200			(110)	7090

1. Основні відомості про товариство:

ТОВ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ "ІНВЕСТГРУП" здійснює діяльність на підставі Закону України "Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)" та Ліцензії на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку номер рішення №2163 від 22.12.15. Товариство є фінансовою установою, яка надає фінансові послуги на фондовому ринку (ринку цінних паперів) та є членом Української асоціації інвестиційного бізнесу.

Основні функції компанії з управління активами: створення пайових інвестиційних фондів; управління активами ІСІ та забезпечення поточної діяльності ІСІ; аналіз ринку цінних паперів, нерухомості та інших ринків, інструменти яких перебувають у складі активів ІСІ, пошук нових об'єктів для інвестицій; регулярна переоцінка активів, оформлення договорів придбання і продажу активів, підготовка звітності до державних контролюючих органів.

На даному етапі розвитку бізнесу з управління активами в Україні більшість інвестиційних компаній є частиною великих фінансово-промислових груп. ТОВ "КУА " ІНВЕСТГРУП" не входить ні в одну з таких груп і є самостійним учасником ринку, що дозволяє діяти абсолютно неупереджено і виключно в інтересах клієнтів. Винагорода Компанії повністю залежить від результатів діяльності, що дозволяє бути повністю зацікавленими в зростанні активів і збереження репутації надійної фінансової структури.

Діяльність Компанії підлягає ліцензуванню: Ліцензія на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), строк дії: необмежений, дата прийняття та номер рішення про видачу №2163 від 22.12.2015р.

Незважаючи на економічний стан в Україні Керівництво застосовує всіх необхідних заходів та постійно знаходиться в пошуках альтернативних методів управління та виробництва з метою стабільного розвитку Компанії, збереження трудового колективу та покращення якості основної продукції.

Юридична адреса та місце здійснення діяльності.

Юридична адреса Компанії: Україна, 69005, м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21

Товариство здійснює свою основну діяльність за адресою: м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21
Код ЄДРПОУ: 37408437
Дата та номер державної реєстрації: 01.12.2010 р., 1 103 102 0000 028281.
Офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про Товариство:
www.investgroup.com.ua
ІСІ, активи яких перебувають в управлінні ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП»:

Пайовий венчурний інвестиційний фонд недиверсифікованого виду закритого типу «Інтерінвест».

Компанія з управління активами складає окрему фінансову звітність за результатами власної діяльності та діяльності зі спільного інвестування кожного із створених нею пайових інвестиційних фондів.

Кількість працівників складала станом на :

31 грудня 2018 р. 3 чоловік
31 грудня 2019 р. 3 чоловік.

Склад учасників, які володіють часткою в Статутному капіталі Товариства (у розмірі 10 і більше відсотків):

Інформація станом на 31.12.2019 р.

№ п/п	Найменування (ПІБ) учасника Код за ЄДРПОУ (ідентифікаційний код) Місцезнаходження (адреса)	Сума, грн.	Частка, %
1	ТОВ «КОТОР», Код за ЄДРПОУ 37407570, адреса 69001, м. Запоріжжя, бул. Шевченка, буд. 6 прим 37	7 200 000	100

2. Основа підготовки фінансової звітності .

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Ця фінансова звітність складена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При відображенні в бухгалтерському обліку господарських операцій і подій застосовувались норми відповідних Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) та Глумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюдненні на веб - сайті Міністерства фінансів України в редакції чинній на 01 січня 2019 року.

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше

здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності. Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал бере до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього - щонайменше на 12 місяців з кінця звітної періоду, але не обмежуючись цим періодом.

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

Дата складання звітності: станом на 31.12.2019 року.

Звітність представлена у тисячах гривень без десятих знаків.

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокове застосування	Застосування у фін. звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.	Вплив поправок
Концептуальна основа фінансової звітності	У новій редакції оновлено структуру документа, визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ. Згідно нової редакції інформація, представлена у фінансовій звітності, також повинна допомагати користувачам оцінити ефективність керівництва компанії в управлінні економічними ресурсами. Принцип обачності трактується через підтримку нейтральності представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності. Правдиве уявлення даних трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми. Нова редакція КОФЗ передбачає дві форми звітності: звіт про фінансовий стан і звіт про фінансові результати. Інші форми об'єднані під назвою «інші форми і розкриття», визначається, що дані фінансової звітності представляються за певний період і містять порівняльну інформацію, а також за певних обставин - прогнозні дані. У новій редакції КОФЗ вводиться поняття «звітуюче підприємство», під яким мається на увазі сторона економічної діяльності, яка має чітко визначені межі та поняття зведеної звітності. Вираз «економічний ресурс» замість терміну «ресурс» підкреслює, що Рада МСФЗ більше не розглядає активи лише як фізичні об'єкти, а, скоріше, як набір прав. Визначення активів і зобов'язань не відносяться до «очікуваних» надходжень або відтоків. Замість цього визначення економічного ресурсу відноситься до потенціалу активу / зобов'язання виробляти / передавати економічні вигоди. Нова глава КОФЗ присвячена опису різних методів оцінки (історична і поточна вартість (справедлива вартість, вартість використання)), інформації, яку вони надають.	01.01.2020	Дозволяється	не застосовується	Правки не мали впливу
МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»	Зміни запроваджують переглянуте визначення бізнесу. Бізнес складається із внесків і суттєвих процесів, які у сукупності формують здатність створювати віддачу. Нове керівництво визначає систему, яка дозволяє визначити наявність внеску і суттєвого процесу, у тому числі для компаній, які знаходяться на ранніх етапах розвитку і ще не отримали віддачу. У разі відсутності віддачі, для того щоб підприємство вважалось бізнесом, має бути наявним організований трудовий колектив. Визначення терміну «віддача» звужується, щоб зосередити увагу на товарах і послугах, які надаються клієнтам, на формуванні інвестиційного доходу та інших доходів, при цьому виключаються результати у формі скорочення витрат та інших економічних вигод. Крім того, наразі більше не потрібно оцінювати спроможність учасників ринку замінювати відсутні елементи чи інтегрувати придбану діяльність і активи. Організація може застосувати «тест на концентрацію». Придбані активи не вважатимуться бізнесом, якщо практично вся справедлива вартість придбаних валових активів сконцентрована в одному активі (або групі аналогічних активів).	01.01.2020	Ці зміни є перспективними	не застосовується	Правки не мали впливу

МСФЗ та правки до них	Основні вимоги	Ефективна дата	Дострокові застосування	Застосування у фін. звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.	Вплив поправок
МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки»	Зміни уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенню рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ. <i>Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, винесені на підставі такої фінансової звітності, що представляє фінансову інформацію про звітуючу компанію.</i> Зміни забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ.	01.01.2020	Дозволяється	не застосовується	Правк и не мали впливу
МСБО 10 «Події після звітного періоду», МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність», МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи», Керівництво із застосування МСФЗ 2 «Виплати на основі акцій», Посібник з застосування МСФЗ 4 «Договори страхування», Основи для висновків до МСФЗ 17 «Страхові контракти».	У всіх випадках словосполучення «економічні рішення» замінено словом «рішення», а поняття «користувачі» зужено до «основних користувачів».	01.01.2020	Дозволяється	не застосовується	Правк и не мали впливу
МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»	Зміни стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів. Поправки – змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи; – обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування; – не можна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи; – вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування.	01.01.2020	Дозволяється	не застосовується	Правк и не мали впливу

2.3. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність затверджена до випуску (з метою оприлюднення) директором Товариства 20 лютого 2020 року. Ні учасники ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї звітності після її затвердження до випуску.

3. Суттєві положення облікової політики.

3.1 Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Підготовка фінансових звітів відповідно до МСФЗ вимагає від керівництва застосування попередніх оцінок та припущень. Ці оцінки періодично переглядаються, у випадку необхідності коригувань, такі коригування відображаються у складі прибутків та збитків за період, коли про них стає відомо.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик.

При відображенні в бухгалтерському обліку господарських операцій і подій застосовується норми системи міжнародних стандартів фінансової звітності МСБО–МСФЗ (IAS–IFRS) починаючи, зі звітного періоду що закінчується 31 грудня 2015, на підставі того, що вони не суперечать Закону України від 16 липня 1999р. № 996–XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

Товариство прийняло облікові політики з метою дотримання підприємством протягом 2019 року єдиної методики віддзеркалення в бухгалтерському обліку і звітності господарських операцій і порядку оцінки об'єктів обліку, які дає змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Товариство отримує основний дохід від діяльності з управління активами. Застосування МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

Керівництвом Товариства було прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 1 січня 2015 року (застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється). Зокрема, нові вимоги до класифікації фінансових активів і зобов'язань.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством,

розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків наведена у примітці 3.3.3.

3.2.3 Форма та назви фінансових звітів

Дата складання звітності: станом на 31.12.2019 року.

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до встановленим МСБО (IAS) 1 «Подання фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів.

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів.

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ тоді і лише тоді, коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Фінансові активи та фінансові зобов'язання визнаються за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу чи зобов'язання, вони оцінюються за справедливою вартістю відповідно до МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти». Фінансові активи первісно відображаються у бухгалтерському обліку за справедливою вартістю. При первісному визнанні вважається справедливою вартістю ціна операції. При наявності свідчення, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, який придбавається, необхідно провести оцінку за їхньою справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують

грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Товариство припиняє визнання фінансового активу тоді і лише тоді, коли:

1) строк дії контрактних прав на грошові потоки від фінансового активу закінчується, або
2) він передає фінансовий актив тобто передає контрактні права на одержання грошових потоків фінансового активу; або зберігає контрактні права на отримання грошових потоків фінансового активу, але бере на себе контрактне зобов'язання сплатити грошові потоки одному або кільком одержувачам за угодою, яка відповідає умовам:

- Товариство має зобов'язання сплатити суми кінцевим одержувачам, доки воно не отримає еквівалентні суми від первісного активу. Короткострокові аванси із правом повного відшкодування позиченої суми плюс нараховані відсотки за ринковими ставками не порушують цієї умови;
- умови контракту про передачу забороняють Товариству продавати або надавати у заставу первісний актив, окрім надання кінцевим одержувачам як забезпечення зобов'язання сплатити грошові потоки;
- Товариство має зобов'язання передати будь-які грошові потоки, які він отримує від імені кінцевих одержувачів, без суттєвої затримки. Крім того, Товариство не має права повторно інвестувати такі грошові потоки, за винятком інвестицій у грошові кошти або еквіваленти грошових протягом короткого періоду розрахунків від дати отримання коштів до дати необхідного перерахування кінцевим одержувачам, причому відсоток, зароблений за такими інвестиціями, також перераховується кінцевим одержувачам.

При вибутті фінансових інвестицій використовується метод середньозваженої собівартості.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяте зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансове зобов'язання визнається, якщо воно є контрактним зобов'язанням надавати грошові кошти або інший фінансовий актив іншому суб'єктові господарювання, контрактом, який є похідним або непохідним інструментом, розрахунки за яким здійснюватимуться або можуть здійснюватися власними інструментами капіталу, або іншим чином.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти.

Грошові кошти складаються з готівки в касі, на поточних рахунках та депозитів до запитання.

Еквівалентами грошових коштів визнаються високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення.

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості на дату оцінки. Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлена депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті та банківських металах здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом НБУ на дату оцінки.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності

ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, оцінених за амортизованою вартістю відносяться активи, утримувані до погашення:

депозити,

дебіторську заборгованість (у тому числі позики),

облігації та векселі що утримуються до погашення.

Після первісного визнання такі активи оцінюються за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за вирахування резерву під очікувані кредитні збитки.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;

- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструмента, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором та грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Депозити

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення більше трьох місяців до 12 місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів

ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

Товариство з метою визначення значення коефіцієнта ймовірності дефолту банка-боржника здійснює оцінку його фінансового стану на підставі даних фінансової і статистичної звітності банка-боржника та з урахуванням інформації щодо:

- аналізу якості активів і пасивів;
- аналіз виконання банком економічних нормативів (нормативи капіталу, ліквідності, валютної позиції та інші)
- стану ліквідності;
- аналізу прибутків і збитків;
- виконання банком-боржником зобов'язань у минулому;
- іншої публічної інформації, що може свідчити про наявність ризиків несвоєчасного виконання зобов'язань.

У разі, якщо 90% (або більше) акцій банку належить державі Україна або іноземному банку (банківській групі) (крім тих, що контролюється урядом країни-агресора), а материнський банк має від міжнародного рейтингового агентства оцінку ВВВ- або вище за міжнародною шкалою, то коефіцієнт ймовірності дефолту цього банку приймається на рівні "0".

Дебіторська заборгованість

Дебіторську заборгованість визнавати як фінансовий актив, якщо за нею очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів. Первісна оцінка здійснюється за справедливою вартістю. Подальший облік дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю з врахуванням наступного:

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну (строк погашення протягом 12 місяців з дати фінансової звітності) та довгострокову (строк погашення більше 12 місяців з дати фінансової звітності).

Довгострокову дебіторську заборгованість, відображається в балансі теперішньою вартістю дисконтованих грошових потоків. Визначення цієї вартості залежить від виду заборгованості та строку її погашення.

Поточна торгова дебіторська заборгованість відображається за амортизованою собівартістю, яка дорівнює її вартості погашення (сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки). Грошові потоки, пов'язані з короткостроковою дебіторською заборгованістю не дисконтуються.

Дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю за вирахуванням резерву під очікувані кредитні збитки. Резерв під очікувані кредитні збитки за дебіторською заборгованістю дорівнює середньозваженому значенню кредитних збитків, у якому за вагу взято відповідні ризики (ймовірність) дефолту, які розраховуються відповідно до Положення про організацію системи управління ризиками ПрАТ «КУА «Славутич-Інвест».

Сума витрат (резерву) під очікувані збитки визнається у прибутку або збитку. Якщо в наступному періоді сума розрахованих очікуваних кредитних збитків зменшується то визнається прибуток від відновлення корисності активів. Сума коригування, зміни балансової вартості дебіторської заборгованості визнаються у прибутку чи збитку.

У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості, вона списується за рахунок резерву.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

Фінансові активи, оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку окрім випадків, коли їх оцінюють за

амортизованою собівартістю. За справедливою вартістю оцінюються зокрема активи акції та частки (паї) капіталу інших суб'єктів господарювання, якщо відсоток володіння менш 20 %, фінансові активи, доступні для продажу.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку. Після первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю.

Справедлива вартість активів, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, актив оцінюється за найменшим з біржових курсів, визначених та оприлюднених на кожному з організаторів торгівлі.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Для оцінки активів що не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, справедлива вартість визначається за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Неринкові активи, справедливую вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю з вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Довгострокові зобов'язання – це зобов'язання зі строком погашення більше 12 місяців на дату балансу. Довгострокові зобов'язання, на які нараховуються відсотки, відображаються в

балансі за їх теперішньою вартістю. Визначення цієї вартості залежить від виду зобов'язання та умов їх виникнення.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.3.7. Інвестиції в асоційовані підприємства

Облік інвестицій в асоційовані підприємства здійснюється згідно з МСБО (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства».

Згідно з методом участі в капіталі, інвестиція в асоційоване підприємство первісно визнається за собівартістю і згодом її балансова вартість збільшується або зменшується для визнання частки в прибутку або збитку об'єкта інвестування після дати придбання. Частка в прибутку або збитку об'єкта інвестування визнається в прибутку або збитку.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Основні засоби

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання в процесі діяльності підприємства, для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду, для адміністративних цілей або соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання якого більше одного року та вартість якого більшу 6000,0 гривень.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

група 1 – земельні ділянки	- не амортизуються;
група 2- будівлі, споруди, передавальні пристрої	- 2-5%
група 3- машини та обладнання	- 10-50%
група 4- транспортні засоби	-15-20 %
група 5- інструменти, прилади, інвентар, меблі	- 12-25%
група 6- інші основні засоби	-5-10 %

Щорічна норма для кожного об'єкта основних засобів та ліквідаційна вартість, затверджуються наказом директора Товариства при введенні в експлуатацію

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.2. Нематеріальні активи

Товариство визнає нематеріальним активом немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований. Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю мінус накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. При нарахуванні амортизації нематеріальних активів застосовується прямолінійний метод протягом терміну користування. Термін користування визначається відповідно до правовстановлюючих документів. Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк корисного використання затверджується наказом директора товариства і не може перевищувати 10 років.

Патенти і ліцензії, придбані на строк більше одного року, визнаються у фінансовій звітності нематеріальними активами.

Зменшення балансової вартості нематеріальних активів до суми очікуваного відшкодування, здійснюється, якщо сума очікуваного відшкодування менша балансової вартості активу.

Для цілей бухгалтерського обліку нематеріальні класифікуються за такими групами:

- група 1 - права користування природними ресурсами;
- група 2 - права користування майном
- група 3 - права на комерційні позначення
- група 4 - права на об'єкти промислової власності
- група 5 - авторське право та суміжні з ним права
- група 6 - інші нематеріальні активи.

3.4.3. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість, утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію. Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості

інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

Амортизацію на об'єкти інвестиційної нерухомості нараховується за прямолінійним методом.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати

3.7 Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливую вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Операційна оренда. Договір є орендою, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію (параграф 9 МСФЗ 16).

В договорах по яким Компанія виступає орендарем - орендні зобов'язання первісно визнається як теперішня (продисконтована) вартість орендних платежів, не сплачених на дату початку оренди.

На дату початку оренди (підписання акта приймання-передачі об'єкта в оренду) орендар визнає актив у формі права користування- що враховує наступні платежі

- величина первісної оцінки орендного зобов'язання;
- орендні платежі, сплачені авансом на дату початку оренди або до такої дати;
- первісні прямі витрати, понесені суб'єктом господарювання (додаткові витрати на укладення договору, які не були б понесені, якби договір не укладався);
- забезпечення під демонтаж

Компанія може застосувати спрощення практичного характеру і не керуватися МСФЗ 16 (тобто не визнавати в себе на балансі актив у формі права користування) щодо:

(1) короткострокової оренди (оренда строком < 12 місяців) незалежно від вартості орендованого об'єкта. Якщо договором передбачена можливість його пролонгації й існує

впевненість у тому, що орендар скористається правом пролонгації, то строк оренди потрібно розраховувати з урахуванням строку пролонгації;

(2) оренди, за якою базовий актив (актив, який є об'єктом оренди) є малоцінним. Орендар оцінює вартість орендованого активу на підставі вартості активу, коли він є новим, незалежно від віку орендованого активу. Вартість такої оцінки передбачена правилами оцінки основних засобів.

Якщо підприємство користується спрощеннями практичного характеру (що закріплює в обліковій політиці, то тоді об'єкт у формі права користування не визнається на балансі, а орендні платежі обліковуються як витрати періоду.

Облікова політика передбачає два способи визначення ставки дисконтування. Перший полягає у використанні ставки, закладеної в оренду. Якщо визначити ставку, закладену в оренду, неможливо, то орендар замість цього використовує середньозважену вартість довгострокових кредитів станом на момент визнання активу. В подальшому орендний актив обліковується за правилами МСФЗ 16 та підлягає амортизації за прямолінійним методом за терміном, встановленим договором, що включається до складу поточних витрат.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток визнаються як сума витрат з поточного та відстроченого податків. Відстрочений податок являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання та їх податковою базою.

Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються щодо тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Для здійснення податкових розрахунків доходу і витрати визнаються відповідно до діючого податкового законодавства, зокрема Податкового кодексу України

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпеченням Товариство вважає зобов'язання з невизначеним строком або сумою. Забезпечення визнається в бухгалтерському обліку відповідно до МСБО (IAS) 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи», якщо

- суб'єкт господарювання має існуюче зобов'язання (юридичне і конструктивне) внаслідок минулої події

- імовірно, що вибуття ресурсів, які втілюють в собі економічні вигоди, буде необхідним для виконання зобов'язання

- можна достовірно оцінити суму зобов'язання

У разі невиконання вищенаведених умов забезпечення не визнається.

Забезпечення на оплату відпусток створюються на підприємстві за методикою, визначеною діючим законодавством. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.9.2. Виплати працівникам

Короткострокові виплати працівникам, пов'язані з трудовими відносинами визнаються як витрати, та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпустки.

Оплата праці працівників підприємства здійснюється згідно із затвердженим штатним розписом підприємства, установленими тарифними ставками, із використанням даних табельного обліку робочого часу.

Резервування коштів на додаткове пенсійне забезпечення, реструктуризацію, виконання зобов'язань за обтяженими контрактами, тощо Товариство не проводить.

3.9.3. Запаси

Одиницею бухгалтерського обліку запасів Товариство вважає кожне їх найменування.

Первісна вартість запасів, придбаних за плату, визначається за собівартістю запасів, а запасів, виготовлених власними силами підприємства, – згідно з МСБО (IAS) 2 «Запаси». При відпуску запасів, продажу чи іншому вибутті їх оцінку визначати за формулою ФІФО.

Запаси, які не приносять підприємству економічних вигід у майбутньому, визнаються неліквідними і списуються в бухгалтерському обліку, а при складанні фінансової звітності не відображаються в балансі, а показуються на окремому субрахунку позабалансового рахунка.

Запаси відображаються в бухгалтерському обліку і звітності за найменшою із двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення, незалежно від дати надходження коштів, і визначається із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Товариство визнає Дохід у відповідності до Міжнародного стандарту фінансової звітності 15 «Дохід від договорів з клієнтами» як збільшення економічних вигід протягом звітного періоду у формі надходжень або покращення активів або зменшення зобов'язань, що веде до збільшення власного капіталу, окрім збільшення власного капіталу, пов'язаного з отриманням внесків від учасників власного капіталу.

Товариство визнає дохід, коли (або у міру того, як) він задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяний товар або послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

На момент укладення договору Товариство оцінює товари або послуги, обіцяні в договорі з клієнтом, та визначає як зобов'язання щодо виконання кожен обіцянку передати клієнтові або товар чи послугу, які є відокремленими, або серію відокремлених

товарів або послуг, які по суті є однаковими та передаються клієнтові за однією і тією самою схемою.

Ціна операції – це величина компенсації, яку суб'єкт господарювання очікує отримати право в обмін на передачу клієнтові обіцяних товарів або послуг за винятком сум, зібраних від імені третіх осіб (наприклад, деяких податків на продаж). Компенсація, обіцяна в договорі з клієнтом, може включати фіксовані суми, змінні суми або і ті й ті суми.

Товариство, оцінюючи, чи має він юридично обов'язкове право на оплату за завершені на сьогоднішній день товари або надані на сьогоднішній день послуги відповідно до пункту 35 (в) МСФО 15, повинен розглянути умови договору, а також закони, які застосовуються до договору. Право на оплату за завершене на сьогоднішній день виконання не обов'язково має бути фіксованою сумою. Тим не менш, у будь-який момент протягом терміну дії договору Товариство повинен мати право на суму, яка, принаймні компенсує йому виконане на сьогоднішній день зобов'язання щодо товарів або послуг, якщо договір розірвано клієнтом або іншою стороною з будь-яких причин, окрім невиконання Товариством обіцяного за договором.

Коли якась частина договору виконана, Товариство має відображати договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням суб'єктом господарювання свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом. Суб'єкт господарювання відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість.

Товариство не здійснює обов'язкового коригування обіцяної суми компенсації з метою урахування істотного компонента фінансування, якщо він очікує, на момент укладення договору, що період між часом, коли Товариство передає обіцяний товар або послугу клієнтові, та часом, коли клієнт платить за такий товар або послугу, становитиме не більше одного року.

Додаткові витрати на укладання контрактів, за якими період виконання становить менше року, списуються на витрати періоду.

Одиницею обліку доходу (виручки) визнається окремий контракт.

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється розпорядженням, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються в прибутку або збитку Товариства лише в тому разі, якщо:

- право товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено,

- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть;

- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Товариство визнає дохід для роялті на основі продажів або на основі використання, обіцяний в обмін на ліцензію на інтелектуальну власність, тільки тоді, коли (або у міру того, як) відбудеться пізніша з таких подій:

- (а) здійснення подальшого продажу або використання; та
- (б) зобов'язання щодо виконання, на яке розподіляється, повністю або частково, роялті на основі продажів або на основі використання, задоволене (або частково задоволене).

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу визнаються у тому ж періоді що й відповідні доходи. Витрати, що формують собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг, вважаються витратами того звітного періоду, у якому визнано доходи від реалізації таких товарів, робіт, послуг.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості товарів, виконаних робіт, є витратами звітного періоду. Фінансові витрати не капіталізуються, а визнаються витратами того періоду, у якому вони були здійснені

Відсотки, дивіденди, збитки та прибутки, пов'язані з фінансовим інструментом або компонентом, який є фінансовим зобов'язанням, визнаються як дохід або витрати в прибутку чи збитку .

Облік витрат підприємства здійснюється за видами діяльності з використанням на рахунків класу 9 «Витрати діяльності».

3.10.2. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Товариство використовує обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2019	31.12.2018
Гривня/1 долар США	23,6862	27,6883
Гривня/1 євро	26,4220	31,7141

3.10.3 Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності.

Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби використовувались інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час

оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Для дисконтування довгострокової дебіторської та кредиторської заборгованості, на які нараховуються відсотки застосовується ставка дисконтування, яка дорівнює середньозваженій ставці вартості строкових кредитів або депозитів на дату виникнення такої заборгованості. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> Розділ «Вартість кредитів за даними статистичної звітності банків України (без урахування овердрафту)».

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні

кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вхідні дані
Грошові	Первісна та подальша оцінка грошових здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна	Первісна оцінка інвестиційної	Ринковий,	Ціни на ринку

нерухомість	нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	дохідний	нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів
-------------	---	----------	---

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

У 2019 році використання даних 3-го рівня не здійснило негативного впливу на фінансовий результат діяльності Товариства за звітний 2019 рік.

6. Проведення перерахунку фінансової звітності

Проаналізувавши критерії, які характеризують показник гіперінфляції і передбачені у параграфі 3 МСБО 29, враховуючи офіційні дані Державної служби статистики України та інші додаткові характеристики, зокрема динаміку змін рівня інфляції, економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією. Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, Компанія прийняла рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за 2019 рік.

7. Розкриття показників фінансової звітності:

7.1 Дохід.

Основний дохід за 2019 рік Компанія отримувала від надання послуг з управління активами пайових та венчурних фондів. До складу основного операційного доходу було включено:

	тис. грн.	
Зміст	2019 р.	2018 р.
Дохід від реалізації послуг	528	259
в т.ч. винагорода за управління активами	528	259

7.2 Витрати

Склад витрат :

	тис. грн.	
Зміст	2019 р.	2018 р.
Адміністративні витрати	493	243
в т.ч. матеріальні витрати	-	-
витрати на оплату праці	371	154
відрахування на соціальні заходи	59	32
амортизація	7	-
інші операційні витрати	56	57
Фінансові витрати в т.ч.	3	-
відсотки за дисконтуванням операційної оренди	3	-
Разом	496	243

7.3 Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток включають:

	тис. грн.	
Зміст	2019	2018

Витрати з податку на прибуток	6	3
-------------------------------	---	---

Базова (основна) ставка податку на прибуток, згідно статті 136 Розділу III «Податок на прибуток підприємства» Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року №2755-УІ, зі змінами і доповненнями, становила у 2019 році та 2018 році - 18 відсотків.

Заборгованість з податку на прибуток станом на 31.12.2019 року складає 6 тис. грн. (31.12.2018р. – 3 тис. грн.). Товариством прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці відповідно до п.134.1.1 ст.134 Податкового кодексу України.

Постійні різниці в 2019 році відсутні.

7.4 Основні засоби (право користування за договором оренди)

З 01.01.19 р. Товариство визнає оренду за МСФЗ 16 «Оренда».

Товариство орендує нежитлове приміщення, в якому знаходиться офіс, згідно Договору оренди №636/1В/15 від 07.10.15 р. нежитлового приміщення ((орендодавець ТОВ «УКРАЇНСКИЙ РОЗВИТОК ПЛЮС», ідентифікаційний код юридичної особи 33795432). строком до 31.07.21 р.

Ставка дисконтування на 03.01.2019 року - середньозважена вартість довгострокових кредитів 18,1 % річних.

Розрахунок активу з права користування майном (оренда) станом на 31.12.19 р. представлено наступним чином (тис грн):

- Первісна вартість на 01.01.19р. – 17 тис. грн.
- Амортизація за 12 місяців – 6 тис.грн.
- Залишкова вартість на 31.12.19р. – 11 тис. грн

Зобов'язання з оренди станом на 31.12.19 р. представлені наступним чином:

- інші непоточні зобов'язання – 6 тис. грн.
- поточна заборгованість за непоточними зобов'язаннями – 3 тис. грн.

Вказані суми являють собою базову величину орендної плати та не включають відрахування на технічне обслуговування, що виплачуються орендодавцю. Товариство протягом 2019 року не мало суборендних договорів.

7.5 Дебіторська заборгованість.

Торгівельна та інша дебіторська заборгованість станом на 31 грудня 2019р. складає 6246 тис. грн.

Склад дебіторської заборгованості		тис. грн.	
Зміст	2018 р.	2019 р.	
За надані послуги в т.ч.			
за управління активами ІСІ	132	146	
заборгованість за корпоративні права	6100	6100	
Разом	6232	6246	

Дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю.

Довгострокова дебіторська заборгованість на звітні дати відсутня. Резерви в звітному періоді не нараховувались. Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику за кожним фінансовим інструментом з використанням індивідуального підходу (крім дебіторської заборгованості за авансами виданими, яка буде погашатися товарами/послугами). На дату затвердження фінансової звітності заборгованість за корпоративні права в сумі 6100 тис. грн повністю погашена грошовими коштами.

7.6 Поточні фінансові інвестиції.

тис. грн.

Зміст	2018 р.	2019 р.
Поточні фінансові інвестиції (корпоративні права)	1000	1000

У складі поточних фінансових інвестицій корпоративні права ТОВ «ПРОМСНАБРЕСУРС ХХІ», які утримуються для продажу та класифікуються як поточний актив, відображається в бухгалтерському обліку за балансовою вартістю. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахування витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Найменування	Балансова вартість, тис грн		Справедлива вартість тис грн	
	2018	2019	2018	2019
Фінансові активи				
Інвестиції в капітал (частки) господарських товариств	1000	1000	1000	1000
Грошові кошти та їх еквіваленти	1	17	1	17

Справедливу вартість, векселів, які враховуються як інвестиції для торгівлі, а також інвестицій в капітал (частки) господарських товариств неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів. За відсутності цінових котирувань або недавніх операцій на ринку, придатних для обґрунтування справедливої вартості, товариство приймає за справедливу вартість – собівартість таких інвестицій.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7.7 Грошові кошти

тис. грн.

Зміст	2018 р.	2019 р.
Грошові кошти в т.ч	1	17
на поточному рахунку	1	17

Грошові кошти відображені за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості. Поточний рахунок відкрито у банку АТ «МЕТАБАНК».

7.8 Власний капітал

Станом на 31 грудня 2019 року власний капітал Товариства становить 7090 тис. грн. та складається з:

тис. грн.

Зміст	2018 р.	2019 р.
Зареєстрований (пайовий) капітал	7200	7200
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	(136)	(110)
Власний капітал	7064	7090

Станом на 01.01.2018р. неокритий збиток становив 136 тис. грн. За результатами діяльності за 2019 року Товариством отримано прибуток у розмірі 26 тис. грн. Таким чином, станом на 31.12.2019 непокритий збиток Товариства становить 110 тис. грн.

7.9 Довгострокові зобов'язання.

Довгострокові зобов'язання на 31.12.2019р. представлені зобов'язаннями з операційної оренди та складають 6 тис. грн.

тис. грн.

Зміст	2018 р.	2019 р.
Зобов'язання з операційної оренди	-	6

7.10 Поточна кредиторська заборгованість станом на 31 грудня 2019 р. складає 22 тис. грн.:

тис. грн.

Зміст	2018 р.	2019 р.
Кредиторська заборгованість	116	22
За довгостроковими зобов'язаннями	-	7
за роботи, послуги –	109	-
Розрахунки з бюджетом	3	8
<i>в т.ч. з податку на прибуток</i>	3	6
Розрахунки зі страхування	1	-
Розрахунки з оплати праці	3	7
Інші поточні зобов'язання в т.ч.	-	7
<i>короткострокові зобов'язання з операційної оренди</i>	-	7

7.11 Забезпечення.

В складі поточних забезпечень відображено забезпечення на виплату відпусток працівниками Товариства станом на 31.12.2018 р.- 53 тис. грн. та станом на 31.12.2019 - 156 тис. грн. Протягом 2019 року забезпечення на виплату відпусток працівниками не використовувалось.

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Протягом 2019 року Товариство не виступало стороною судового спору, або різного роду претензій, які б могли вплинути на фінансовий результат діяльності Товариства за звітний 2019 рік.

8.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи вважатимуть сумнівним

певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. У звітному періоді Товариство не мало фінансових активів, які б були прострочені або знецінилися.

8.2 Звітність за сегментами.

Компанія має один основний сегмент - управління активами ІСІ та забезпечення поточної діяльності ІСІ.

9. Розкриття інформації про пов'язанні сторони.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Компанією;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Компанія є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Компанію, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів.

Власники – юридичні особи Компанії:

- Товариство з обмеженою відповідальністю «Котор» - частка в статутному фонді (капіталі) компанії з управління активами 100 %;

Юридичні особи, які володіють більш ніж 20% статутного фонду юридичних осіб – засновників Компанії:

- Товариство з обмеженою відповідальністю «Олімпіус» - частка у статутному Фонді (капіталі) Товариства з обмеженою відповідальністю «Котор» - 99,5 %;

Особи, які володіють більш ніж 20% статутного фонду юридичних осіб – засновників Компанії:

- Кравчун Степан Іванович - станом на 25.11. 2019 частка у статутному Фонді (капіталі) Товариства з обмеженою відповідальністю «Олімпіус» - 99,99918 %, 25.11. 2019 оголошений померлим. Станом на 31.12.2019 немає осіб, що володіють більше ніж 20% статутного фонду юридичних осіб — засновників Компанії.

Станом на 31.12.19р ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП» володіє часткою у статутному Фонді (капіталі) Товариства з обмеженою відповідальністю «Промснабресурс ХХІ» - 96,1%.

В 2019 році здійснювались операції з пов'язаними сторонами, а саме: виплати провідному управлінському персоналу. Інші операції з пов'язаними сторонами не здійснювались.

10. Відомості про органи управління:

- Загальні збори учасників Товариства - Вищий орган управління Компанії;
- Управління поточною діяльністю Товариства здійснюється виконавчим органом – Директором Товариства.

Директор Товариства - Бакшеєва Наталія Степанівна. Прямі родичі пов'язаності не мають.

- Ревізійна комісія (Ревізор) - контрольний орган Компанії, який здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю Правління;
- Служба внутрішнього аудиту - посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Компанії, яка призначається за рішенням Наглядової Ради Компанії, підпорядковується та звітує перед нею. Служба внутрішнього аудиту (контролю) Компанії організаційно не залежить від інших підрозділів Компанії.

11. Цілі та політика управління фінансовими ризиками

Основні фінансові інструменти Компанії включають торгівлю кредиторську заборгованість, банківські кредити, цінні папери, фінансову оренду. Основною ціллю даних фінансових інструментів є залучення коштів для фінансування операцій Компанії. Також Компанія має інші фінансові інструменти, такі як торгова дебіторська заборгованість, грошові кошти та короткострокові депозити.

Основні ризики включають ризик кредитний ризик, ризик ліквідності.

Управління ризиками є сукупністю обраних Товариством управлінських заходів, спрямованих на досягнення поставленої мети управління ризиком і допомагає сконцентрувати зусилля і ресурси на найоптимальніших варіантах рішення при здійсненні Товариством діяльності з торгівлі цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Метою політики управління ризиками є виявлення, аналіз та управління ризиками, яких зазнає Товариство, встановлення прийнятних лімітів ризику та впровадження засобів контролю ризиків, а також здійснення постійного моніторингу рівнів ризиків та дотримання встановлених лімітів з боку регуляторного органу України.

Діяльність Компанії у сфері управління ризиками спрямована на забезпечення досягнення стратегічних цілей Товариства, збільшення прибутковості за умов дотримання інтересів усіх зацікавлених сторін.

Основними цілями Компанії у сфері управління ризиками є:

- забезпечення реалізації стратегії розвитку Товариства;
- своєчасна адаптація Компанії до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі;
- забезпечення ефективного функціонування Товариства, його стабільності.

Товариство в своїй діяльності визнає наступні **основні види ризиків**: системний ризик, кредитний, ринковий, ризик зміни ціни, ризик опціонів, ризик ліквідності, операційний ризик, кадровий ризик, ризик, пов'язаний з репутацією, юридичний ризик, стратегічний ризик, ризик, пов'язаний із здійсненням діяльності на фондовому ринку. Загальні положення системи управління ризиками сформовані «Положенням про систему управління ризиками в ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП», затвердженими Протоколом № 49 від 30.12.2014 р.

Кредитний ризик

Кредитний ризик - це ризик фінансових збитків внаслідок невиконання покупцем або стороною фінансового інструменту своїх договірних зобов'язань. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках та дебіторська заборгованість (в т.ч. позики).

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та

будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2019 р. кредитний ризик по фінансовим активами, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків змін і умов станом на звітну дату.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;

- диверсифікацію структури активів;

- аналіз платоспроможності контрагентів;

- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами;

- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом.

Ринковий ризик.

Ринковий ризик – це ризик виникнення фінансових втрат (збитків), які пов'язані з несприятливою зміною ринкової вартості фінансових інструментів у зв'язку з коливаннями цін на чотирьох сегментах фінансового ринку, чутливих до змін відсоткових ставок: ринку боргових цінних паперів, ринку пайових цінних паперів, валютному ринку і товарному ринку.

Валютний ризик. Валютний ризик – це ризик, пов'язаний із впливом коливання обмінних курсів на вартість фінансових інструментів. Товариство може наражатися на валютний ризик, який виникає в основному у зв'язку з монетарними статтями.

Управління валютним ризиком не має великого значення для фінансової звітності внаслідок відсутності операцій в іноземній валюті.

Ціновий ризик. Це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує ліміти на розміщення депозитів.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись, і це впливатиме на справедливу вартість чистих активів. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – це ризик того, що у Товаристві можуть виникнути труднощі з коштами, необхідними для погашення зобов'язань по фінансовим інструментам. Ризик ліквідності може виникнути через неможливість швидко реалізувати фінансовий актив за ціною, що приблизно дорівнює його справедливій вартості. Управління ліквідністю Товариства здійснюється на основі прогнозу грошових потоків, в якому також вказуються строки грошових потоків.

Операційний ризик

Ризик виникнення збитків, які є наслідком недосконалої роботи внутрішніх процесів та систем установи, її персоналу або результатом зовнішнього впливу.

Операційний ризик включає:

- ризик персоналу, пов'язаний з діями або бездіяльністю працівників установи (людським фактором), включаючи допущення помилки при проведенні операції, здійснення неправомірних операцій, пов'язане з недостатньою кваліфікацією або із зловживанням персоналу, перевищення повноважень, розголошення інсайдерської та/або конфіденційної інформації та інше;

- інформаційно-технологічний ризик, пов'язаний з недосконалою роботою інформаційних технологій, систем та процесів обробки інформації або з їх недостатнім захистом, включаючи збій у роботі програмного та/або технічного забезпечення, обладнання, інформаційних систем, засобів комунікації та зв'язку, порушення цілісності даних та носіїв інформації, несанкціонований доступ до інформації сторонніх осіб та інше;

- правовий ризик, пов'язаний з недотриманням установою вимог законодавства, договірних зобов'язань, а також з недостатньою правовою захищеністю установи або з правовими помилками, яких припускається установа при провадженні діяльності.

12. Робота служби внутрішнього аудиту

З метою удосконалення системи управління ризиками, контролю та корпоративного управління; для забезпечення надійності та ефективності системи внутрішнього контролю на ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП» створена служба внутрішнього аудиту, діяльність якої регламентована «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)», затвердженого Загальними зборами учасників (Протокол №31 від 04.07.2014 року).

Посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Компанії (далі – внутрішній аудитор) є Службою внутрішнього аудиту (контролю) Компанії

Внутрішній аудитор призначається Загальними зборами акціонерів (вищим органом управління) Компанії з метою оцінки та вдосконалення системи внутрішнього контролю Компанії, в цілях надання Загальним зборам (вищому органу управління) Компанії та керівництву Компанії необхідної підтримки (сприяння) у виконанні їх обов'язків з досягнення мети діяльності Компанії

Діяльність відділу внутрішнього аудиту Компанії у 2019 році була направлена на перевірку й оцінку адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю та якості виконання призначених обов'язків співробітниками Компанії, надання незалежної оцінки системи внутрішнього контролю, встановленого контролю за ризиками, зменшення ризиків у проведенні операцій, пов'язаних з раціональним та ефективним використанням ресурсів Компанії.

13. Управління капіталом

Компанія здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб вона і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;

забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Компанії здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики.

КУА, яка не управляє активами недержавних пенсійних фондів зобов'язана підтримувати розмір власного капіталу на рівні не менше ніж 7 000 тис. грн. Розмір власного капіталу Компанії станом на 31.12.2019 р. склав 7090 тис. грн. Розмір власного капіталу Компанії на достатньому рівні.

Резервний фонд КУА створюється відповідно до установчих документів та діючого законодавства.

Відповідно до вимог чинного законодавства Компанія повинна постійно дотримуватись пруденційних нормативів, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку в його діяльності:

Інформація про ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП згідно аналізу результатів пруденційних показників діяльності ТОВ «КУА «ІНВЕСТГРУП станом на 31.12.2019 р.:

№	Показник	Значення	Нормативне значення
1	Розмір власних коштів, грн.	6 063 509,18	Не менше 3500 000,00
2	Норматив достатності власних коштів	99,7258	не менше 1
3	Коефіцієнт покриття зобов'язань власним капіталом	212,2447	не менше 1
4	Коефіцієнт фінансової стійкості	0,9747	не менше 0,5

Компанія дотримується відповідних пруденційних нормативів.

14. Події після Балансу.

Події після звітної дати

Події, які відбулися після звітної дати, відображаються в примітках до фінансової звітності, якщо вони є суттєвими:

Подія	Наявність
Прийняття рішення щодо реорганізації Товариства	ні
Оголошення плану про припинення діяльності	ні
Оголошення про значну реструктуризацію або про початок її запровадження	ні
Істотні придбання активів, класифікація активів як утримуваних для продажу, інші вибуття активів або експропріація значних активів урядом	ні
Знищення (втрата) активів Товариства внаслідок пожежі, аварії, стихійного лиха або іншої надзвичайної події	ні
Значні операції зі звичайними акціями та операції з потенційними звичайними акціями після дати балансу	ні
Аномально великі зміни після дати балансу в цінах на активи або в курсах обміну іноземних валют	ні
Прийняття законодавчих актів, які впливають на діяльність Товариства	так
Прийняття значних зобов'язань або непередбачених зобов'язань, наприклад, унаслідок надання значних гарантій	ні
Початок крупного судового процесу, що виник виключно внаслідок подій, які відбулися після дати балансу	ні
Дивіденди за звітний період оголошені підприємством після дати балансу	ні
Укладення контрактів щодо значних капітальних і фінансових інвестицій	ні

Оголошення банкрутом дебітора Товариства, заборгованість якого раніше була визнана сумнівною.	ні
Переоцінка активів після звітної дати, яка свідчить про стійке зниження їхньої вартості, визначеної на дату балансу.	ні
Продаж запасів, який свідчить про необґрунтованість оцінки чистої вартості їх реалізації на дату балансу	ні
Виявлення помилок або порушень законодавства, що призвели до перекручення даних фінансової звітності	ні

Директор

Головний бухгалтер

Бакшеєва Н.С.

Компанієць Н.В.